

πούμενα δὲ ἐπιμελεία Ἰωακείμ Σπετσιέρη ἱερομονάχου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Παρασκευᾶ Λεώνη, ἑδὸς Λέκα, στοὰ Σιμπούλου. 1895.

In-8° de μς' (46) et 434 pages.

3876. — Φαίρδου (*sic*) αἰσώπειοι μῦθοι μεταφρασθέντες εἰς τὴν ἐλληνικὴν ὑπὸ Β. Βυθούλκα. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου ὁ Παλαμῆδης. 1895.

In-8° de 48 pages. Traduction en prose.

3877. — Ἀγγέλου Καντούνη Ἄπαντα ποιητικὰ καὶ περὶ μετὰ προλόγου καὶ σημειώσεων ἐκδίδονται ὑπὸ Ἀγγέλου Ν. Βερυκίου, συντάκτου τοῦ Πατριώτου. Ἐν Ζακύνθῳ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ Αὐγὴ Νικολάου Θ. Κοντόγιωργα. 1896.

In-8° de 144 pages.

3878. — A monsignore Antonio Agliardi, arcivescovo di Cesarea, già delegato apostolico nelle Indie orientali, nunzio in Baviera ed ora in Austria-Ungheria, ambasciatore straordinario del Sommo Pontefice a Niccolò secondo, imperator delle Russie, nella solennità della sua incoronazione, il giorno bene augurato XXII giugno MDCCCXVI, in che dal sapientissimo e glorioso Leone XIII veniva insignito della porpora cardinalizia, monsignor Evangelista Boni, dei Minori Cappuccini, arcivescovo della Chiesa latina di Corfù, amministratore apostolico di Zante e Cefalonia, in segno di profondo ossequio e di sentito affetto offriva questi umili versi, che ricordano le splendide geste del santo patrono di lui, il Taumaturgo di Padova. (*A la fin* :) Foligno, prem. tip. Artigianelli di S. Carlo.

In-folio de deux feuillets. Impression rouge et noire. Hymne à saint Antoine de Padoue.

3879. — Ἀνδρέου Α. Ἀβούρη Κληρονομία, ἱστορικὸν διήγημα. Ἐν Πάτραις, τυπογραφεῖον Ἀνδρέου Β. Πάσχα. 1896.

In-8° de 29 pages.

Ὁ Ἀνδρέας Ἀβούρης ἐγεννήθη εἰς τὴν Ζάκυνθον τὸ 1867. Ἐσπούδασε εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ζακύνθου καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον ἀλλὰ, ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ πατέρα του, ἀνδρὸς ἐντιμοτάτου, δὲν ἠμπόρесе νὰ τελειώσῃ τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἀπὸ μικρὸς ἔδειξε μεγάλη κλίση εἰς τὰ γράμματα, τὰ ὅποια μόνος του ἐκαλλιέργησε μὲ ἐκεῖνο τὸ ζῆλον ποῦ αἰσθάνεται κανεὶς ποῦ ἀκούει μέσα του τὴν φωτιὰ τῆς ποιήσεως, ἡ ὅποια τὸν ἐπιβάλλει νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὸν κλεισμένον κόσμον ποῦ κινεῖται στὰ σπλάγχνα. Ἀρχισε νὰ δημοσιεύῃ διηγήματα εἰς τὸ 1890 εἰς τὰ περιοδικὰ τῆς Ζακύνθου, εἰς τὸν Ἀνθῶνα,

